

N 1741 a

UG
51

Kärleks-tanckar.

Ähta kärleks-tanckar af herden Damon yttrade
1741
U.o. 1741.

8 s.

N 1741 a

Ähta Kärleks
Tanckar

af
Herden Damon
yttrade

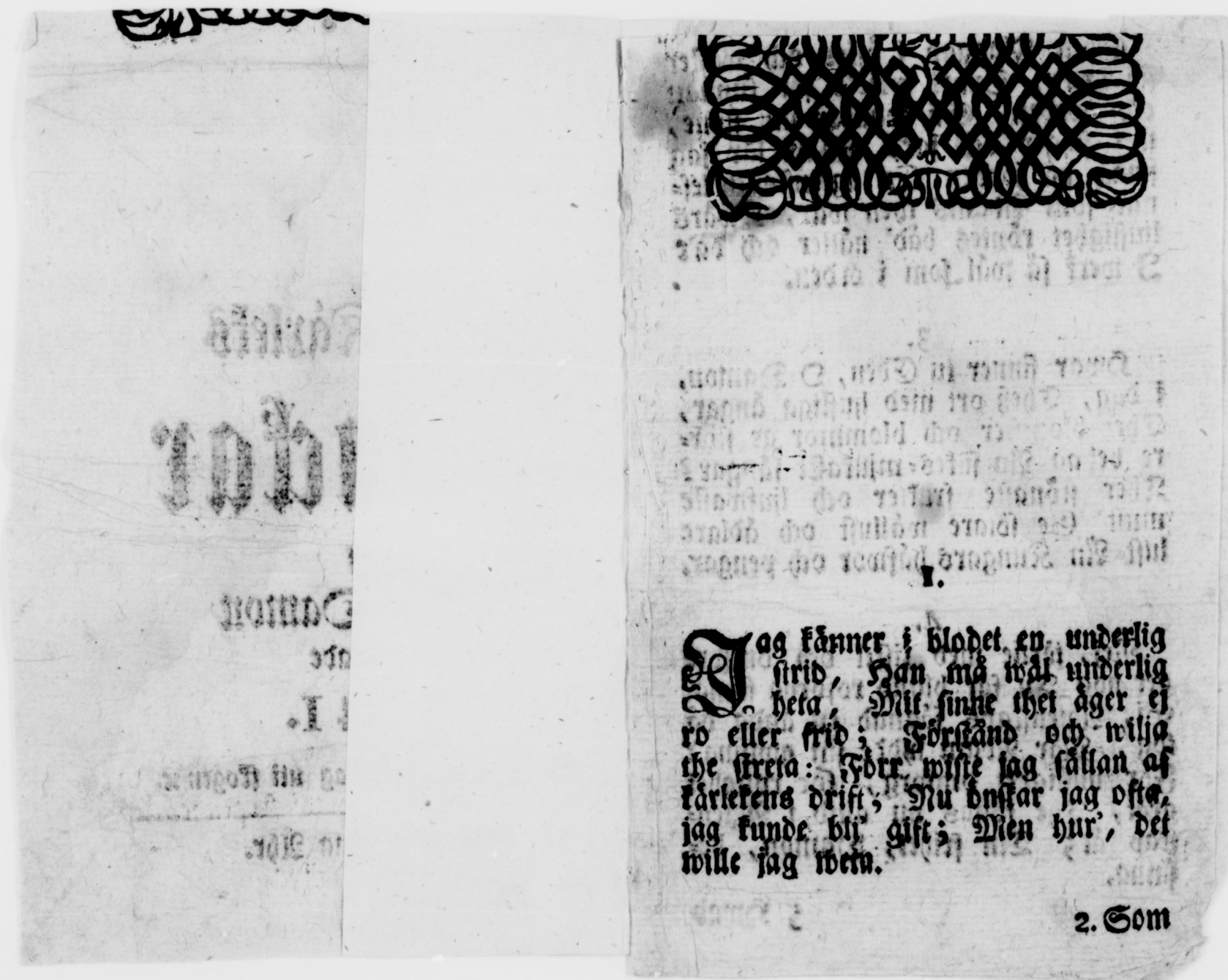
1741.

Stung. som: Vår jag uti Fogen &c.

Tryckt samma Åhr.

N 1741 a

UG
51

Sam Flaggan i öster och väster
 sig drar, Snart wrid's för sunnan
 och nordan, Så vankar nu sune,
 ihel finger och far, Snart lår jag
 finna på jorden En ägtenstaps, les-
 nad som Adams ihel war, Hvars
 lustighet röntes båd' nåtter och dår
 I wert så wål som i orden.

3.
 Hwar finner tu Eden, O Damon,
 i dag, Thei ort med lustiga ångar,
 Thei blomster och blommor ge sör-
 re behag. In silkes-mjukaste sängar?
 Thei stönaste frukter och lustvaste
 must. Ge sdiare wållust och ädlare
 lust. In Rungars häfvor och pengar.

4.
 Nej, lörne med tistel och omsorg
 ger nog. Tu får bland rosorna finna.
 Si, Ägtenstaps fagnad en ända då
 hw, När Adam lörde sin qwinnas:
 För lustighet omsorg, för roslighet
 gråt, Thei följas nu alid i Ägten-
 staps åt; In frihet, Damon, be-
 finna.

5. Swad

Swad? Stulle wål omsorg i äg-
 ta-förbund. Så mycket göra och
 brödda? Stal smaken ej wördas en
 endaste stund. Alf ägta kärlekens
 frödda? Nej, bort, I Herdianor,
 jag wårdar ei mer Thei mödsamma
 fagnad, Er kärlighet gler i God
 dag, min ensliga hydda.

6.
 Här slipper jag buller och bång och
 alarm, På sossor skola förrättas,
 Thei oro, jag bår i min ensliga
 barm, Alf ädla friheten lättas. Ej hö-
 rer jag flagan, ej sorg och förrret,
 Alf knorriska minner jag aldrig här
 wet; Men af förnödlighet mättas.

7.
 Snart dutas min taffel, ej hör's
 någon lät, Allt är fattmodigt och still-
 la. Fast maten ei lagas med ferde-
 les ståt; Doch låter folket ei illa.
 O lustiga enslighet, utan besvär!
 Thei såled's i stillhet hel ensamhet är.
 Kan ej sin frihet förspilla.

UG
51

Swad? Frihet förspilla? Tu rått-
nar wål ut Then omsorg, tig kunde
mdta; Men menar tu intet, en en-
da minut Kan Unga-ståndet förspila?
Mån blomster ej wåra bland tistel
och starr? Skal fruchtan för oro tig
göra till narr, Om tu wil kärleken
spåda?

9.

Alt hierta i enslighet sällan är fritt
Från melancholiska tankar, Som
steppet från farlighet aldrig är qwitt,
Ther wäldsamst owäder wandar:
Här stormar ett wäder, ther brusar
ett haf, Then strandar ju ofta och
seglar i qwas; Som så ej kastar sitt
ankar.

10.

En är ju allena; men två äro
två, Then sassen lærer ei fela. Är
en melancholist, then andre kan så
Sin kärlek honom meddela. Swad
för varit frokost, thet blifwer så
rätt Swad mödosamt synes blir luf-
ligt och lätt, Allt alt kan kärleken hela.

11. En

11.

En drager ej ofet, han är ju al-
len, När två sig käriligen para. Är
bördan för drager och hielpen är
flen, So kan så friheten spara?
Tänck, ägde tu, Damon, en artig
Cam'ra, Som stöter i huset och
liser tu lat, Swad förmon skulle
thet wara?

12.

Si, hösten är kulen, så rågnar
alt frett, Thes mörka nätter å sena;
Tänck efter, O Damon, hur' äng-
sligt och ledt Är så at twistas alle-
na? Wål an, min Herdinna, nu så-
kert är sant, Alt Damon tig mördar
tin dygd är bekant, Wår hertan sku-
wi förena.

13.

Tro wårda Herdinna, thet Him-
melen blid Wår kärlek redan beslutit
Kom, låt oss förgåta then förriga
tid, Så Damon ensammet sutit. Tu
äger mitt hierta, si här är min
hand, Ej någon i werlden uplöser
thet band, Som selskwer kärleken knutit.

14. 15.

N 1741 a

UG
51

